

Somogyi Károlyné felvétele

A HÍD HÍDJA. Megépült — mi, szegediek jól tudjuk — a „második” híd. Csak hogy úgy jártunk vele, mint Vörösmarty versében a derék magyar nemes, akinek a sors úrnője minden jót megad, azzal a megszorítással, hogy semmiben se teljen kedve. Hát így nézünk fel a régi híd íve alól erre az új faszerkezetre, amely lassan városképi jelentőségűvé válik: tán még hiányozni is fog, ha lebontják. Addig — az átalakítás üteméből kiindulva — úgyis sok víz lefolyik a Tiszán. De ami még fontosabb: sok gyerekocsival kínuló kismamának, lépcsómászástól szabaduló idős embernek jelent könnyebbséget a felújítás idejére az ez egyszerű tény, hogy van hídja a hídnak.

Dolgozik az új ipari óriás

Tovább bővítik az ércelőkészítőt

Csaknem ötesztendei munka után e hétre célhoz értek a Borsodi Ércelőkészítőmű építői: a fővállalkozó a Vas-kohászati Kemenceépítő Vállalat átadta rendeltetésének az egymilliárd forint beruházásból készült hatalmas létesítményt, melyen tucatszámnyi országos vállalat dolgozott, s csupán vasszerkezetekből több mint tízezer tonnányit építettek bele.

Az ércelőkészítő két szalagrendszerrel a sikeres próbázemelés után most már folyamatosan gyártja a nyersanyagot a dunaújvárosi,

diósgyőri, ózdi, csepeli és más hazai nagyolvasztók részére. Értéslételeink szerint a diósgyőri Lenin Kohászati Művekben már ki is próbálták az első nyersanyag-szállítványokat és kedvezően nyilatkoztak az új ipari óriásban készített, tömörített kohóércről.

A most üzembeállított első két szalaggal a beruházás még nem fejeződött be: már készen állnak a tervek újabb két érc-tömörítő szalag építéséhez, a munkakezdés időpontjáról azonban csak később döntenek az illetékesek.

Veszélyes hanyagság

A tűz és a gabona

A kalászosok betakarításában gondosabb volt a tűzvédelmi felkészülés a gazdaságokban az idén, mint a korábbi években. Általában a munkálatokban részt vevő gépeket jól előkészítették, azokat úgynevezett gépszemléken ellenőrizték. A tűzrendészeti bizottságok a gazdaságok vezetőivel külön is ellenőrizték az általános felkészülést. A községekben, gazdaságokban éjjel-nappal figyelő- és járőrszolgálattal szervezték meg a gabonabőrök őrzését. Ez a szolgálat

különösen példás volt Mórahalmon és környékén.

A jó tapasztalatok mellett az újabb ellenőrzések hiányosságokat is felderítettek. A többi között az aratógépeknek egyes helyeken elnézték a megengedettnél nagyobb olajfolyást. Mulasztásokat találtak a vasútvonalak mellett fekvő búzatábláknál: a lábon álló gabonát nem őrizte figyelő járőrszolgálat. Az Újszeged-Makó közötti vasútvonal mellett az arató-cséplő géppel végzett aratás után elmaradt a védőszántás, így a keresztbe rakott gabona ki volt téve a tűzveszélynek. Az is hiba, hogy az érvényben levő tűzrendészeti előírások ellenére nem mindenütt a vasútvonalak mellett kezdték meg az aratást.

Az illetékes tűzrendészeti hatóságok a szabálytalanságot elkövetőket felelősségre vonják. A gazdaságok vezetői ügyeljenek arra, hogy az általános tűzrendészeti szabályokat maradéktalanul betartsák, az aratás-cséplés még hátralevő időszakában megvédjék a gabonát a tűztől.

ran humoros fogalmazása. Mikor azt közölte, hogy valamelyik kisgyerek elvesztette szüleit — s nem a szülőköt —, kéri a „becsületes megtalálót”, vigye a gyereket a stúdióhoz. Persze, volt olyan gyerek, aki meg a stúdió előtt hirdette magát az anyukájának, s egy órán keresztül hiába várt rá. Ez alatt tizenvalahányszor bementek — fizetett az anyuka bementésként két forintot, amiért olyan sokat késett a találkozárról.

Strandzárásra gyerek és felnőtt egyaránt néhány árnyalattal barnábban vagy pirosabban készült át a folyón, amikor újabb bosszúságot okozott a hajójáratok ésszerűtlen rendje. A strandot délután 7-kor zárják — ezt sem tudni, miért oly korán —, a hajók csak 6-ig közlekednek. Nagy veszekedésre, rendőri beavatkozásra vasárnap megtoldották a menetidőt, de a helyes az lenne, ha máskor is már a strand nyitására, a zárás után pedig legalább fél óráig közlekednének a hajók.

K. J.

Benzines kérdőjelek

A Lenin körút Dugonics téri szakasza. A benzinkút két oszlopa közül csak az egyik működik. Jó néhány kocsi áll sorba, javarészt külföldiek. Egy hatalmas ZIL teherautó egyszercsak gondol egyet és befurakodik a sor elé. Legalább öt perc elteltik, mire sikerül beállnia. A külföldiek pedig várnak tovább a sorsukra.

Brüsszeli körúti nagy kút: oldalanként összesen két írmű tankol.

A fenti képek láttán óhatatlanul felvetődik a kérdés: az átutazó kocsikat, ha azok az Izabella-hídon túl levő több oszlopos, nagy állomáson nem vettek benzint, miért nem lehet egy-két táblával a Brüsszeli körúti tankhoz irányítani? A kerület időben okvetlenül megterül. A másik: legalább a nyári főszezonban miért nem működtetik mindkét oszlopot a Lenin körúton?

Sz. I.

Mi épül?

Egy új városnegyed is a József Attila sugárút végén a szegedi Tarjánban. A tervek szerint hater ezer lakás lesz ebben a körzetben. Az építők újságolták, hogy az idei ezredik lakást is ott adják majd át hamarosan. Az első ütem lassan készen lesz, lehet terepet rendezgetni, fásítani, füvesíteni. De ezek csak lakóházak, s egyformák: öt-szintes épületek. A leendő tarjáni városnegyed képe nem lesz olyan uniformizált, mint az első szekció, s majd az egész együttesen „mutatja önmagát”.

Jóval több mint ezer ember lakik már az új házakban. Általában fiatal házaspárok. Sok apró gyermekkel. S igen sok talány, találgatással. Azt ta-

lálgtatják, hogy hol épül fel az iskola, az üzlet, a vendéglő, a presszó, merre lesznek a toronyházak, a tervezett külső nagykörút és így tovább. Hallottam már ezerféle jóslatot. Helette a tény. Az építőipari vállalat irodájában megtalálható a leendő városnegyed pontos rajza. Színekkel jelezve rajta az építési ütemek, a házak magassága, a középületek pontos helye és átadásának határidejét. Volna egy javaslatom: azt a rajzot néhány példányban el kellene készíteni egy táblára és közszemlére tenni az új városnegyedben. Kettős haszna is lehetne; tudnák, hogy mi épül, hol épül, s a nyilvánosság ellenőrizné a határidők betartását.

Habarcstelep

Ez is a tarjáni városrészben van, az első házak között, a most átadás előtt álló 116-os jelű épület előtt. Ez az épület igen hosszú, tizenkét lépcsőházzal, több mint kétszáz lakóval. A habarcstelep beékelődik a már lakott házak közé, zavarja az ott élő emberek nyugalmát és porral árasztja el a lakásokat.

Ebben az esetben érdemes lenne két dologra gondolni. Az egyik talán az lenne, hogy azt a telepet, amely ellátja az egész városrészt építkezésének habarcsszükségletét, helyezték át máshová. Legjobb helye az új víztorony mellett volna, mivel az a telep középső pontján van. Onnan gazdaságosabban le-

hetne „teríteni” a nyersanyagot az épülő házakhoz. Időt és pénzt takaríthatna meg a vállalat, az áttelepítés költsége, lehet, hogy megtérülne a következő évek során.

Addig pedig nagyobb gondnal és jobb megoldással kellene üzemeltetni a habarcstelepet. Jelenleg majdnem minden anyagot szállító teherautó a habarcstelep előtti úton száguld, olyan porfelhőt csapva, hogy gázálc sem nyújt védelmet az ott lakó családoknak, a lakás szellőztetéséről pedig szó sem lehet. Akár a köztisztasági vállalat, akár pedig az építőipari vállalat legalább locsolná az utat, hogy valamilyen mérsékelt port.

Kijárási tilalom

A valóságban nincs ilyen rendelkezés, de a körülmények a tarjántelevi lakókat mégis arra kényszerítik, hogy bizonyos kijárási tilalomnak vessék alá magukat. A négyes számú villamos utolsó járata tizenegy óra körül begördül a remizbe. Ez túl korai egy nagyvárosban.

Ezen is segíteni kellene. Járhatna a villamos legalább éjfélig. Ez sem új-donság, hiszen az egyes járat és a dorozsmai is addig, ha nem későbbig közlekedik. Erre még autóbussz sincs, hogy az legalább pó-

tólna a villamost tizenegy után. Félreértés ne essék, nem csupán tarjániek sérelmezik ezt a korai „záróórát”, arrafelé sokan laknak (Gedő, Fodortelev, Petőfitelev és persze a József Attila sugárút felső részének területeire is gondolni kell).

Elismerik az új negyed lakói, nem lehet egyszerre mindent, s nagyon örülnek a lakásoknak, hogy legnagyobban gondjukon segítettek. De az előbb említett dolgok nem is igényelnek különösebb beruházást. Mind megoldható, gyorsan! **Gazdag István**

Csillebérc — a Tisza partján

Korábban hírt adtunk már az újszegedi Tisza-parti KISZ-tábor életéről. A fák között szerényen meghúzódó négyszemélyes kis faházikókat azóta az ifjabb nemzedék tagjai vették birtokukba. Hogy kik? Már messziről elárulják a harsányszavú úttörődalok, s az énekesző szünetében feltörő vidám nevetés, kiabálás.

Az éppen szolgálatot teljesítő piros nyakkendő kapuőrök igazítanak útba a táborvezetőhöz, s ekkor derül ki, a szegedi napközisek és a salgótarjáni úttörők szomszédságába egy minicsillebérci tábor is ideköltözött. Idén ugyanis Csillebérc átépítése miatt az országos nagytábor helyett két-két megye úttörői találkoznak egy-egy vidéki központban. Szegeden Csongrád és Békés megye 102 kiváló munkájáért kitüntetett pajtása és 120 kiváló őrsveztője gyűlt össze — az előbbieket Mácsai Katalin, az utóbbiakat Sipos Imre vezetésével — két önálló, de közös irányítású táborba. Kar-

dos István, a megyei KISZ-bizottság munkatársa, táborparancsnok elmondta: a gyerekek tíznapos turnusokban váltják egymást. Az összehangolt programokban mindkét tábor lakói részt vesznek. Ilyenek a vidám akadémia- és titkosírásfestő versenyek, közös dalтанulások és a később is sok emléket felidéz, hangulatos esti táborüzek. Nem maradtak ki az úttörők Szeged ünnepi eseményeiből sem. Közösen látták a Bahcsiszteráji szökőkút előadását, sétáltak az ipari vásáron, ismerkedtek a város nevezetességeivel.

A helyi adottságok lehetőségeit is kihasználva, központi munkaterv szerint élnek itt a táborlakók. A munkaterv célja: megannyi vidám és kellemes szórakozás mellett előkészíteni a következő tanév úttörőmunkáját.

Nagy Katalin

Fiatalfestők tábora

Augusztus 1-én, pénteken nyitja meg kapuit **Mártélyon a IV. Ifjúsági Képzőművészeti Tábor**. A továbbképzésen mintegy 60 fiatal művészteljesít vesz részt. Ott lesznek a művésztelepéről híres Tisza-parti faluban azok a festőjelöltek is, akik a különböző diákünnepken, művészeti szemléken nyertek díjat.

A tábor lakóinak munkáit két fiatal festőművész, **Lelkes István** és **Fodor József** korrigálja. A festgetés, rajzolás mellett természetesen öb előadást is tartanak a művészteljesítők számára a különböző művészeti témákról.

A tábor augusztus 12-én, kedden zárja kapuit. Előtte azonban — augusztus 10-én, vasárnap — kiállításnak mutatkoznak be a táborlakók a hódmezővásárhelyi **Tornyai Múzeumban**. Ugyancsak bemutatják munkáikat a mártélyi művelődési otthonban is.